

Vishnuh-Clan

Het Hinduïsme gezegend door de Blauwe Goden

De godsdienstwereld op zijn kop

Lancar Ida-Bagus

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

Vishnuh-Genootschap Suriname

Vishnuh-Genootschap Brasil

Vishnuh-Genootschap De Nederlanden

© Bibliografie, fotografie en alle illustraties Vishnuh-Genootschap

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/ of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

Inhoud

DE BOODSCHAP VAN DE ONFEILBARE NATUUR...	12
India tussen spiritualiteit en sociale werkelijkheid	14
Mythe, kosmologie en seksuele transgressie	20
Epiek, tempeliconografie en morele confrontatie	24
Sacraliteit, representatie en sociale internalisering	28
Excessen, hybriditeit en de grens van het heilige.....	37
Goddelijkheid, slachtofferschap en kosmische legitimatie	41
Religie, macht en structurele onderdrukking in moderne contexten.....	45
Religie als instrument van macht en normalisering van kwaad	53
Een levensles uit het leerboek "Diyajah Wijyantih" van het Vishnuh-Genootschap	70
De Natuur heeft zichzelf geschapen	81
De Quasi Rechtgeaarde mensheid.....	84
De Waarheid.....	98
Het gedachtegoed van het Vishnuh-Genootschap	101
Over Natuur, leven en geest.....	102
Spiritualisme vs Religie.....	103
Wijsheid en respect.....	109
Vishnuïsme: een levensbeschouwing.....	111
Menselijkheid, Compassie en Respect	112

De Historische Realiteit achter de Hindoeïstische Godheden	117
Het topje van de Surinaamse ijsberg	138
Berechting analoog natuurwetten	175
Wie zaait zal oogsten	195
De verwaande godsdienst predikers	221
Mensen, mensen toch	233
De Nikab, de Hijab en de hemelse mensen met vleugels	234
De Jeugd van vandaag	242
Mijn hartenwens, hoop en liefde	260
... TOT SLOT	286

Vishnuh-Clan

DE BOODSCHAP VAN DE ONFEILBARE NATUUR

SAMVADAM AKSARAT PRAKRTIM

Prasta anupasyati pu jaarhau ca avyayam
dnam yoga ca, eva ca dnam asya Visno
puru sotta mana purve prakrtim syat guna
atitah ca paramah ca syat avadryah avapnoti.

"Wij hebben moeder de "Natuur" plechtig
beloofd de goden genadeloos te vernietigen, als
ze bestaan, en geen medelijden met ze te
hebben, omdat ze sinds mensenheugenis
slechts ellende en wanorde hebben gebracht
voor al wat leeft op deze aarde."

Nistha kvacit yat te pitarah pura anvitah krta,
balam, jnam ksama ca prasiddhyet.

... Icchami iti yuktam avyayam samudbhavan
ayam Visno sa te cetena, ca iti tarisyasi rane.

Wat volgt is hard maar waar!

Vishnuh-Clan

India tussen spiritualiteit en sociale werkelijkheid

India wordt wereldwijd geassocieerd met yoga, ascese, mystiek en eeuwenoude spirituele tradities. Het land roept beelden op van heiligen, Sadhu's en goddelijke figuren uit de hindoeïstische mythologie. Deze spirituele erfenis heeft generaties geïnspireerd en vormt een wezenlijk onderdeel van de culturele identiteit.

Tegelijkertijd bestaat er een spanning tussen deze spirituele idealen en de maatschappelijke realiteit. India kampt al decennialang met hardnekkige vormen van genderongelijkheid en seksueel geweld. Wie dit fenomeen uitsluitend benadert als een reeks individuele misdrijven, mist de bredere historische en culturele context waarin deze misdrijven plaatsvinden.

Religieuze narratieven en morele ambiguïteit

Religieuze tradities spelen in India een centrale rol in de vorming van sociale normen.

Hindoeïstische geschriften zoals de Veda's en

latere mythologische literatuur hebben eeuwenlang invloed uitgeoefend op de morele verbeelding. In bepaalde mythen komen episodes voor waarin goddelijke figuren handelen op manieren die, vanuit hedendaags ethisch perspectief, problematisch zijn – bijvoorbeeld door misleiding, machtsmisbruik of seksuele grensoverschrijding.

Binnen theologische tradities worden dergelijke verhalen vaak symbolisch of metaforisch geduid. Maar buiten die context kunnen zij bijdragen aan een cultuur waarin macht en moraliteit niet altijd scherp van elkaar worden onderscheiden. Wanneer autoriteit als sacraal wordt voorgesteld, kan kritiek erop worden bemoeilijkt.

Ascese en hiërarchie

Het ideaal van *brahmacharya* – spirituele zelfbeheersing en celibaat – geldt in veel hindoeïstische stromingen als een verheven discipline. In theorie draait het om innerlijke zuivering en beheersing van verlangens. In een sociale werkelijkheid waarin religieuze

functionarissen aanzienlijke autoriteit genieten, krijgt dit ideaal echter ook een institutionele dimensie.

Historisch bezaten bepaalde religieuze elites, waaronder sadhu's en brahmanen, aanzienlijke morele en sociale macht. In elke samenleving waar macht geconcentreerd is en nauwelijks wordt gecontroleerd, ontstaat de mogelijkheid van misbruik. Dat mechanisme is niet exclusief verbonden aan één religie of cultuur, maar krijgt in elke context zijn eigen vorm. Binnen de Indiase hiërarchische ordening werd religieuze autoriteit lange tijd nauwelijks ter discussie gesteld.

Patriarchale ordening en sociale controle

Naast religieuze invloeden is de maatschappelijke positie van vrouwen sterk gevormd door patriarchale tradities en het kastensysteem. Sociale hiërarchie bepaalde niet alleen economische en rituele status, maar ook genderrollen. Vrouwen werden in belangrijke

mate gedefinieerd binnen familiale structuren, waarbij gehoorzaamheid en eer centraal stonden.

Deze ordening creëerde een cultuur waarin vrouwelijke seksualiteit streng werd gereguleerd en waarin schending van die norm niet zelden leidde tot stigmatisering van het slachtoffer. Seksueel geweld werd daardoor niet uitsluitend een strafrechtelijke kwestie, maar ook een sociaal geladen gebeurtenis waarin eer, schaamte en familiebelang een rol speelden.

Structurele patronen

Het hedendaagse seksueel geweld in India kan worden gezien als onderdeel van een breder patroon waarin hiërarchie, patriarchale normen en sacralisering van autoriteit samenkomen. Religieuze mythen, sociale verwachtingen en institutionele structuren versterken elkaar wederzijds. Hierdoor ontstaat een context waarin ongelijkheid niet incidenteel, maar structureel is.

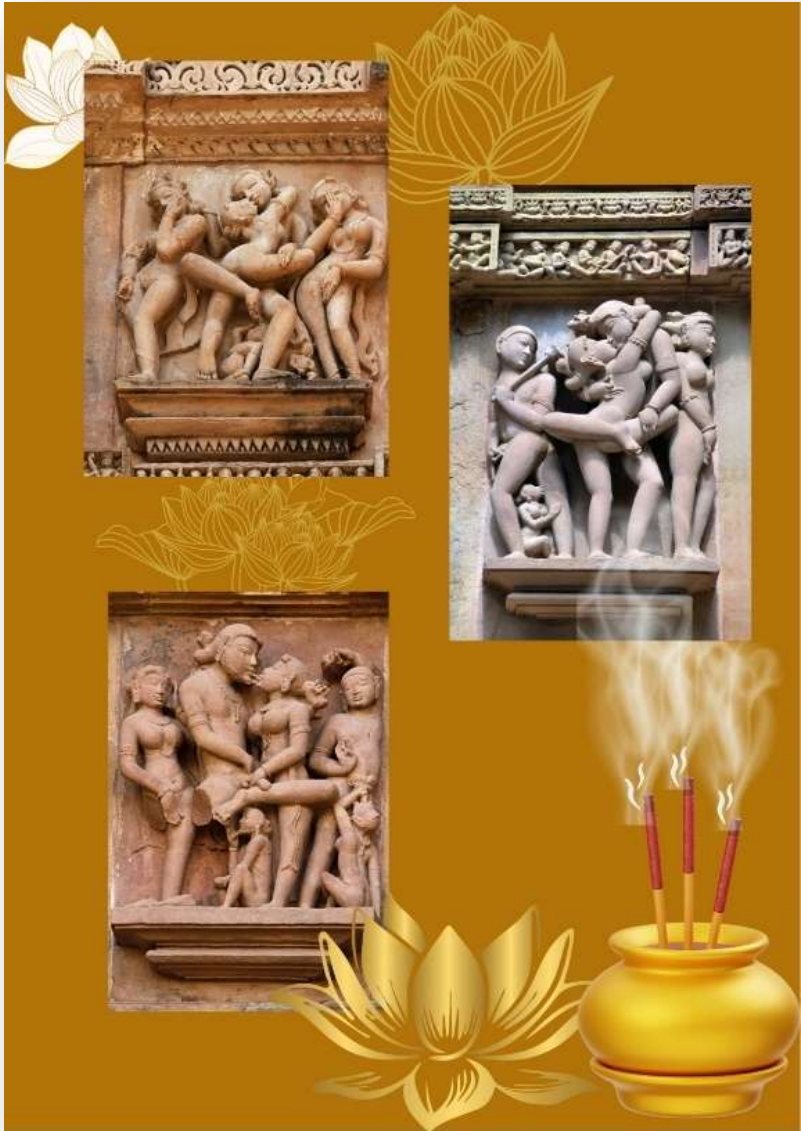
Dat betekent niet dat de Indiase samenleving homogeen is of dat er geen tegenbewegingen bestaan. Integendeel, India kent krachtige

feministische stemmen, kritische denkers en juridische hervormingen. Toch blijven historische structuren invloed uitoefenen op collectieve denkbeelden en sociale praktijken.

Macht en collectief bewustzijn

De kern van de problematiek ligt in de verwevenheid van macht, traditie en bewustzijn. Wanneer religieuze symboliek, sociale hiërarchie en culturele normen samenvallen, ontstaat een duurzaam systeem waarin ongelijkheid diep wordt verankerd. Niet als expliciete keuze van individuen, maar als voortzetting van historische patronen.

De Indiase casus laat zien hoe beschavingen tegelijkertijd spirituele hoogten kunnen bereiken en sociale ongelijkheid kunnen reproduceren. Zij toont hoe mythe, macht en moraal elkaar kunnen versterken binnen een langdurig historisch proces – een proces waarvan de effecten generaties overspannen en nog steeds zichtbaar zijn in het hedendaagse maatschappelijke landschap.

Vishnuh-Clan

Mythe, kosmologie en seksuele transgressie

Binnen de oudste religieuze literatuur van het hindoeïsme, waaronder de Veda's, komen passages voor waarin grensoverschrijdende seksuele relaties worden beschreven in kosmologische context. Sommige interpretaties verwijzen daarbij naar concepten die worden voorgesteld als vormen van "verstandshuwelijk" of rituele verbintenis. Hoewel dergelijke passages in traditionele exegese vaak symbolisch of metafysisch worden geduid, roepen zij vanuit hedendaags ethisch perspectief fundamentele vragen op over de wijze waarop seksuele dwang en incest in religieuze narratieven worden voorgesteld.

Vergelijkbare motieven verschijnen in latere teksten zoals de Purana's. In bepaalde overleveringen wordt Brahma – ook aangeduid als Viraj – verbonden met verhalen waarin hij een relatie aangaat met Sarasvati, die in verschillende tradities eveneens Savitri, Padma

of Satarupa wordt genoemd. In sommige versies krijgt deze relatie een expliciet incestueus karakter. De morele spanning van dergelijke verhalen ligt niet alleen in de handeling zelf, maar in het feit dat zij plaatsvinden binnen een sacraal kader waarin de betrokken figuren kosmische autoriteit vertegenwoordigen.

De problematiek wordt verder verdiept wanneer seksuele transgressie niet wordt gepresenteerd als morele afwijking, maar als onderdeel van een scheppingsproces. Incest en dwang worden in bepaalde mythische constructies ingebed in verhalen over oorsprong, voortplanting en kosmische ordening. Wanneer zulke motieven worden verheven tot verklaringsmodellen van het universum, verschuift de morele lading van de daad naar een metafysisch niveau, waardoor zij wordt losgemaakt van alledaagse ethische categorieën.

Ook in de Rig Veda en andere vroege hymnen komen verwijzingen voor naar complexe familiale relaties binnen het goddelijke pantheon.

Figuren als Agni worden in sommige interpretaties verbonden aan relaties met naaste verwanten, terwijl latere epische tradities verhalen bevatten waarin huwelijken en verbintenissen plaatsvinden binnen nauwe familielijnen. In bepaalde populaire hervertellingen worden zelfs figuren als Rama, Sita, Krishna of Subhadra in controversiële relationele kaders geplaatst – al verschillen deze versies sterk per regionale traditie en tekstuele bron.

Het terugkerende motief is dat seksuele relaties tussen verwanten of binnen macht asymmetrische verhoudingen niet altijd als afwijkend worden gepresenteerd, maar soms als onderdeel van een goddelijk narratief. Dit creëert een spanningsveld tussen mythologische symboliek en morele interpretatie. Wat in religieuze context als kosmisch drama wordt voorgesteld, kan in sociale context een normatieve werking krijgen, zeker wanneer religieuze literatuur wordt gelezen zonder kritische hermeneutiek.

De impact van dergelijke verhalen ligt daarom niet uitsluitend in hun literaire inhoud, maar in hun culturele doorwerking. Wanneer heilige teksten seksuele transgressie verbinden aan schepping, macht en goddelijkheid, ontstaat een ambigu moreel referentiekader. Binnen een hiërarchische samenleving kan dat bijdragen aan het vervagen van grenzen tussen autoriteit en rechtvaardigheid, tussen sacraliteit en ethiek.

Deze narratieven weerspiegelen onmiskenbaar de historische context waarin zij ontstonden – een tijd waarin kosmologie, macht en familieorde nauw met elkaar verweven waren. Tegelijkertijd illustreren zij hoe religieuze symboliek langdurige invloed kan uitoefenen op collectieve denkbeelden over seksualiteit, hiërarchie en legitimiteit. Mythe functioneert dan niet alleen als verhaal, maar als drager van sociale verbeelding.

Epiek, tempeliconografie en morele confrontatie

Een nauwkeurige lezing van hindoeïstische epische literatuur laat zien dat seksualiteit, macht en familieverhoudingen openlijk worden verbeeld. In werken als de **Mahabharata** en in tempeliconografie – met name in de sculpturen van **Khajuraho** en de tempel van **Jagannath-tempel** – worden expliciete erotische scènes en complexe relationele patronen afgebeeld. Deze voorstellingen confronteren de moderne lezer

met een religieuze cultuur waarin seksualiteit niet werd verborgen, maar geïntegreerd in kosmologie en ritueel.

Binnen de epische traditie verschijnt Subhadra, de zus van **Krishna**, als een figuur wiens huwelijk wordt gearrangeerd met **Arjuna**, een aanzienlijk oudere krijger. In de narratieve logica van het epos draait deze verbintenis om dynastieke strategie, eer en politieke consolidatie. Het persoonlijke element van leeftijdsverschil of instemming wordt ondergeschikt gemaakt aan bredere machtsstructuren. Hetzelfde epos culmineert in de oorlog van Kurukshetra, waar familierelaties ondergeschikt raken aan plicht, loyaliteit en koninklijke ambitie. Het morele universum van het verhaal is daardoor fundamenteel anders gestructureerd dan hedendaagse individuele ethiek.

Ook in de **Rig Veda** en latere tradities komen verwantschapsrelaties voor die vanuit modern perspectief problematisch lijken. Goddelijke

figuren zoals Pushan, Savitar, Ushas, Yama en Manu worden in verschillende hymnen en interpretaties verbonden aan nauwe familiale relaties. In sommige kosmologische schema's verschijnen zelfs broer-zusterparen als oervormen van schepping en voortplanting. Binnen deze mythische logica symboliseren zij een oorspronkelijke eenheid waaruit differentiatie ontstaat – een metafysische voorstelling van begin en orde.

Wat in deze teksten opvalt, is niet alleen het voorkomen van incestueuze motieven, maar hun plaats binnen een sacraal kader. Zij worden niet altijd gepresenteerd als overtreding, maar als onderdeel van een kosmisch narratief waarin afkomst, zuiverheid en macht met elkaar zijn verweven. Mythe fungeert hier als structuurdrager: zij ordent de wereld via symbolische familiebanden die zowel biologische als kosmologische betekenis hebben.

Tempelkunst versterkt deze symboliek. De sculpturen van Khajuraho tonen lichamelijke

in al haar vormen – erotisch, speels, ritueel – zonder de scheiding tussen het spirituele en het lichamelijke die in latere morele systemen dominant werd. Seksualiteit verschijnt daar als manifestatie van scheppingskracht, niet als moreel geïsoleerde daad. Het heilige en het sensuele bestaan naast elkaar binnen één esthetische orde.

Deze vertellingen en beelden weerspiegelen de historische context waarin zij ontstonden: samenlevingen waarin dynastieke continuïteit, rituele zuiverheid en kosmische legitimatie centraal stonden. Ze tonen hoe religieuze symboliek sociale hiërarchie kon ondersteunen door familie, macht en goddelijkheid in één narratief te verweven.

Hun blijvende invloed ligt minder in letterlijke navolging dan in culturele resonantie. Mythen vormen denkpatronen – zij bepalen hoe gezag wordt voorgesteld, hoe familie wordt gedacht en hoe seksualiteit wordt ingekaderd. Daardoor

blijven zij, ook in een moderne natiestaat, aanwezig als onderlaag van collectief bewustzijn.

Sacraliteit, representatie en sociale internalisering

Wanneer epische literatuur, vedische hymnen en tempeliconografie gezamenlijk worden beschouwd, ontstaat een consistent patroon: seksualiteit, verwantschap en macht worden niet los van elkaar gedacht, maar samengebracht binnen één sacraal wereldbeeld. De goddelijke orde fungeert daarin als blauwdruk voor sociale ordening. Wat zich in het goddelijke domein

Vishnuh-Clan

afspeelt, krijgt symbolische betekenis voor het menselijke domein.

In dit kader is het van belang te begrijpen dat mythen geen neutrale verhalen zijn. Zij construeren legitimiteit. Door relaties tussen goden te koppelen aan schepping, koningschap of kosmische wetmatigheid, worden hiërarchieën genaturaliseerd. Verwantschap wordt niet enkel biologisch voorgesteld, maar als drager van zuiverheid, macht en continuïteit. Seksuele verbindingen binnen nauwe familiebanden krijgen zo een metafysische functie: zij symboliseren een gesloten systeem van oorsprong en autoriteit.

Binnen dergelijke narratieven verschuift de morele focus. De individuele ervaring van toestemming, leeftijd of autonomie staat niet centraal; doorslaggevend zijn orde, plicht en kosmische samenhang. Dit verklaart waarom relaties die in hedendaagse ethiek als problematisch worden gezien, binnen de oorspronkelijke context een andere betekenis

konden dragen. Het gaat niet om romantische of persoonlijke motieven, maar om het bevestigen van een hiërarchische structuur waarin macht sacraal wordt gelegitimeerd.

De invloed van deze symboliek werkt subtiel door in sociale mentaliteiten. Niet doordat mensen mythen letterlijk imiteren, maar doordat zij eeuwenlang een denkkader hebben gevormd waarin autoriteit boven kritiek staat en waarin hiërarchie als natuurlijk wordt ervaren. Wanneer goddelijke figuren boven morele toetsing worden geplaatst, ontstaat een cultureel referentiepunt waarin macht minder snel wordt bevraagd.

Daarbij komt dat religieuze esthetiek – zichtbaar in epiek, ritueel en architectuur – een emotionele dimensie toevoegt. Beelden en verhalen roepen ontzag op. Zij verbinden het collectieve geheugen aan het heilige. Hierdoor worden onderliggende structuren niet alleen rationeel, maar ook affectief verankerd. Macht wordt niet enkel geaccepteerd; zij wordt vereerd.